

beschikking

RECHTBANK ALMELO

Sector Civiel

insolventienummers: 05/79-80 R
nummers verklaring: ALL0210401737 en ALL0210401737
uitspraakdatum: 6 juli 2006

weigering tussentijdse beëindiging schuldsanering

Bij vonnissen van de enkelvoudige kamer van 1 maart 2005 zijn de definitieve schuldsaneringsregelingen uitgesproken ten aanzien van:

Bernardus Theodorus Hofs,
geboren op 10-09-1936 te Bemmelen, en
Hilgonda Maria Stephanette Akkermans e.v. Hofs,
geboren op 27-01-1942 te Varik,
beiden wonende te Jeurlinksweg 2, 7451 CL Holten,
verder te noemen de schuldenaren,
met benoeming van mr. J.A.D.M. Daniëls, advocaat te Almelo, tot bewindvoerder.

Het procesverloop

De schuldenaren hebben een verzoekschrift tot tussentijdse beëindiging van de toepassing van de schuldsaneringsregelingen op grond van het bepaalde in artikel 350 lid 3 sub a en sub b Faillissementswet (Fw) ingediend. De inhoud van het verzoek wordt als hier herhaald en ingelast beschouwd.

Het verzoek is behandeld ter zitting van donderdag 22 juni 2006, alwaar de schuldenaren, vergezeld van mr. B. Benard, advocaat te Den Haag, zijn verschenen. Tevens is mr. Daniëls verschenen. Van de behandeling is proces-verbaal opgemaakt.

De beoordeling

Het standpunt van de schuldenaren:

1. De schuldenaren voeren aan dat in de schuldsaneringsregeling zes vorderingen zijn ingediend. De bewindvoerder is - ten onrechte - voornemens deze vorderingen op de inmiddels geplande verificatievergadering te erkennen.
2. De schuldenaren stellen dat de vorderingen van Vitens, Dijks Leijssen en Essent inmiddels zijn voldaan, alsmede dat zij de vorderingen van VNI Enschede, ING Bank en Rabobank uitdrukkelijk en gemotiveerd betwisten. Op grond van het feit dat eerstgenoemde vorderingen zijn voldaan en dat de overige vorderingen door de schuldenaren worden betwist, menen de schuldenaren dat de schuldsaneringsregeling tussentijds beëindigd kan worden.

3. Met betrekking tot de vordering van VNI Enschede stellen de schuldenaren, kort samengevat, dat VNI geen vordering op de schuldenaren heeft, maar dat zij zelf een vordering ten bedrage van circa € 45.000,00 uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking op VNI hebben en dat daartoe een procedure bij deze rechtbank, sector kanton, aanhangig is.
4. Met betrekking tot de vordering van de ING Bank stellen de schuldenaren, kort samengevat, dat zij de kredietovereenkomst van 30 augustus 2002 met ING Bank buitengerechtelijk hebben vernietigd, danwel ontbonden als gevolg waarvan de ING Bank niets meer van de schuldenaren hebben te vorderen.
5. Met betrekking tot de vordering van de Rabobank stellen de schuldenaren, kort samengevat, dat deze vordering ziet op de hypothecaire geldlening waarvan zij, ook na de toepassing van de schuldsaneringsregeling, alle hypothecaire verplichtingen hebben voldaan, als gevolg waarvan de hypotheekschuld niet opeisbaar is en deze schuld derhalve buiten de toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling blijft, hetgeen aanvankelijk door de bewindvoerder is bevestigd, zo stellen de schuldenaren.

Het standpunt van de bewindvoerder:

6. De bewindvoerder heeft ter zitting verklaard dat naar zijn mening artikel 350 Fw niet is geschreven voor hetgeen de schuldenaren thans willen, nu de bewindvoerder en de schuldeisers niet hebben aangegeven in te stemmen met de beëindiging van de schuldsaneringsregeling.
7. Voorts meent de bewindvoerder, nu de vorderingen door de schuldenaren worden betwist, dat één en ander aan de orde dient te komen in een verificatievergadering ten overstaande van de rechter-commissaris en dat de betwisting van vorderingen niet in het kader van artikel 350 Fw ten overstaan van de rechtbank dient te geschieden. Gelet daarop is de bewindvoerder van mening dat de schuldenaren niet-ontvankelijk verklaard moeten worden in hun verzoek.
8. Met betrekking tot de door de schuldenaren betwiste vorderingen is de bewindvoerder van mening, dat hij, zowel na eigen onderzoek als na het beoordelen van de argumenten van de schuldenaren, aangaande de betwisting van de bij hem ingediende vorderingen, geen aanleiding ziet om de vorderingen op de nog te houden verificatievergadering te betwisten.
9. Met betrekking tot de vordering van de Rabobank heeft de bewindvoerder verklaard, dat het weliswaar juist is dat de Rabobank aanvankelijk de vordering gedeeltelijk bij hem heeft ingediend, maar dat de Rabobank haar standpunt, gelet op de bepalingen in de Faillissementswet, heeft herzien en alsnog de gehele vordering heeft ingediend.
10. Tot slot heeft de bewindvoerder verklaard dat hij de betaling van de vorderingen van Vitens en Essent door de schuldenaren betwist, alsmede dat het verzoek, indien de schuldenaren in hun verzoek ontvankelijk zijn, afgewezen dient te worden.

De overweging en de beoordeling van de rechtbank:

11. De rechtbank is van oordeel dat de schuldenaren ontvankelijk zijn in hun verzoek.
12. Het verzoek van de schuldenaren is gestoeld op het bepaalde in artikel 350 lid 3 sub a en sub b Fw. Op grond van het bepaalde onder sub a kan een beëindiging van de schuldsaneringsregeling geschieden indien de vorderingen ten aanzien waarvan de schuldsaneringsregeling werkt, zijn voldaan. Op grond van het bepaalde onder sub b kan een beëindiging van de schuldsaneringsregeling geschieden indien de schuldenaar in staat is zijn betalingen te hervatten.
13. De schuldenaren stellen dat nu de vorderingen van Vitens, Dijks Leijssen en Essent zijn voldaan en de vorderingen van VNI, de ING Bank en de Rabobank worden betwist, er geen redenen (meer) zijn om de schuldsaneringsregeling te laten voortduren.
14. De rechtbank volgt de schuldenaren daarin niet.
Vooropgesteld moet worden dat op grond van het bepaalde in artikel 299 lid 1 sub a Fw de onderhavige toepassingen van de schuldsaneringsregeling werkt ten aanzien van alle vorderingen die ten tijde van de uitspraak tot die toepassingen op de schuldenaren bestonden. De schuldenaren beperken zich blijkens het ingediende verzoek daarom ten onrechte tot de vorderingen die bij de bewindvoerder ter verificatie zijn ingediend. Immers blijkens het door de schuldenaren op 3 januari 2005 ingediende het verzoekschrift hebben zij, naast eerdergenoemde ter verificatie ingediende vorderingen, ook nog schulden ten bedrage van circa € 30.000,00 aan familie. Het bestaan van deze schulden aan familie is ter zitting van 22 juni 2006 door de schuldenaren nogmaals bevestigd.
Dat deze vorderingen (nog) niet bij de bewindvoerder zijn ingediend, noch de gestelde omstandigheid dat de familie bereid is uitstel van de betalingsverplichting te verlenen, doen daaraan niet af.
15. Nog afgezien van de vraag of het in casu rechtens juist is dat de schulden aan Vitens en Essent door verrekening teniet zijn gegaan en (mede gelet op het bepaalde in artikel 6:150 e.v. BW) de schuld aan Dijks Leijssen is voldaan doordat deze door een derde is betaald, is de rechtbank van oordeel dat de schuldsaneringsregeling niet op grond van het bepaalde in artikel 350 lid 3 sub a Fw beëindigd kan worden, nu is gebleken dat niet alle vorderingen ten aanzien waarvan de schuldsaneringsregeling werkt, door de schuldenaren zijn voldaan.
16. Voorzover het verzoek strekt tot de beëindiging van de schuldsaneringsregeling op grond van artikel 350 lid 3 sub b Fw overweegt de rechtbank het volgende.

Hoewel een betwisting van vorderingen aan de orde dient te komen op een verificatievergadering ten overstaande van de rechter-commissaris, zal de rechtbank de door de schuldenaren in het verzoekschrift genoemde vorderingen bespreken, voorzover dit voor de beoordeling van het onderhavige verzoek van belang is.

de vordering van VNI:

17. VNI stelt een vordering van € 241.000,00 op de schuldenaren te hebben. VNI en de schuldenaren hebben zowel in kort geding als in een bodemprocedure over de vordering geprocedeerd, welke laatste procedure als gevolg van het uitspreken van de schuldsaneringsregeling is geschorst jegens de schuldenaren. Bij vonnis van 30 januari 2004, gewezen in kort geding, zijn de schuldenaren hoofdelijk veroordeeld tot betaling van een bedrag van circa € 70.000,00 aan VNI en zijn de schuldenaren veroordeeld in de proceskosten, welk vonnis bij arrest van 6 juli 2004 door het Gerechtshof te Arnhem is bekrachtigd.
18. De schuldenaren betwisten de gehele vordering van VNI. De bewindvoerder heeft verklaard dat hij, na bestudering van de stukken, geen aanleiding ziet om de vordering van VNI te betwisten. De rechtbank is van oordeel dat VNI op het moment dat de toepassing van de schuldsaneringsregeling werd uitgesproken, jegens de schuldenaren op basis van het kort gedingvonnis en het arrest over een titel beschikte (ook thans nog beschikt) om een vordering van circa € 70.000,00 te incasseren. Gelet op de vermogenspositie van de schuldenaren kan deze opeisbare en liquide vordering niet door de schuldenaren worden voldaan.

de vordering van de ING Bank:

19. De ING Bank stelt een vordering van € 201.643,74 op de schuldenaren te hebben uit hoofde van een kredietovereenkomst. De schuldenaren hebben die kredietovereenkomst buitengerechtelijk vernietigd, dan wel ontbonden. Zij stellen dat als gevolg daarvan de krachtens die kredietovereenkomst verstrekte geldsom naar hun mening niet opeisbaar is. Dit standpunt volgt de rechtbank niet. Immers een vernietiging van de kredietovereenkomst zal in de regel leiden tot een vordering van de bank ten bedrage van de verstrekte geldsom uit hoofde van onverschuldigde betaling danwel ongerechtvaardigde verrijking terwijl de ontbinding van de kredietovereenkomst in de regel zal leiden tot een ongedaanmakingsverplichting ten bedrage van de verstrekte geldsom. Dat er in casu omstandigheden kunnen zijn die maken dat de terugbetalingsverplichting in een bodemprocedure geheel op nihil zal worden gesteld, acht de rechtbank op basis van de overlegde stukken geen reële verwachting.
20. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat bij de beoordeling van het onderhavige verzoek er vanuit dient te worden gegaan dat de ING Bank een reële en opeisbare vordering heeft op de schuldenaren, welke vordering evenmin thans door de schuldenaren kan worden voldaan.

de vordering van de Rabobank:

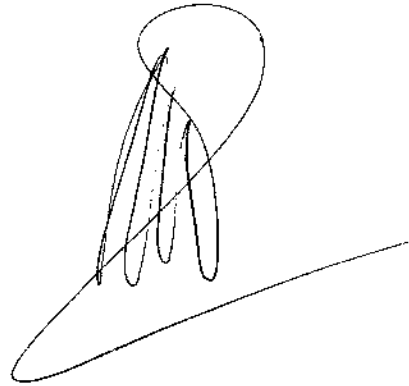
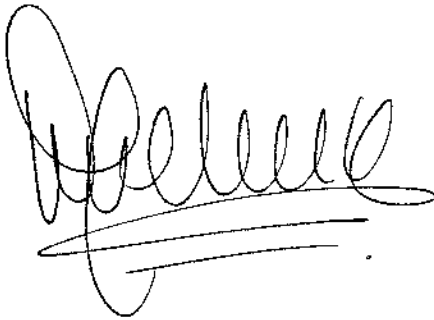
21. De vordering van de Rabobank ziet op de hypothecaire geldlening. Gelet op het bepaalde in artikel 299 Fw valt ook deze vordering onder de werking van de schuldsaneringsregeling.
22. Nu niet is gebleken dat de schuldenaren aan hun betalingsverplichting uit de vorderingen ten aanzien waarvan de toepassingen van de schuldsaneringsregeling werkt, kunnen voldoen, is de rechtbank van oordeel dat die toepassingen niet op grond van het bepaalde in artikel 350 lid 3 sub b Fw beëindigd kunnen worden.
23. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat het verzoek afgewezen dient te worden.

De beslissing

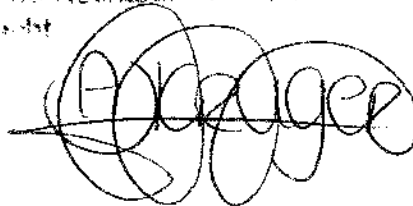
De rechtbank:

- wijst het verzoek af.

Gedaan door mr. A.R. van der Winkel, lid van genoemde kamer, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 6 juli 2006 in tegenwoordigheid van de griffier.¹

Afgegeven voor afschrift ~~op~~ ~~recept~~ ~~griffie~~
op 6 juli 2006
de griffier van de Rechtbank Almelo
tegenwoordig

¹Tegen deze uitspraak kan degene, aan wie de Faillissementswet dat recht toekent, uitsluitend via een procureur binnen acht dagen na de dag van deze uitspraak hoger beroep instellen bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het gerechtshof te Arnhem. (Art. 351 jo 361 Fw)